

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/116/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111228050
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4111228050.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: P. O., bytom Q., U. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 757,98 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 14. januára 2015 č.k. 8C/21/2012-78, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania v sume 20,03 eura právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil. Druhým výrokom odporkyňi nepriznal náhradu trov konania. Tretím výrokom navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 142 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Napokon štvrtým výrokom upravil príslušný orgán, aby po právoplatnosti uznesenia vrátil navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 38,30 eur. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 757,98 eura s príslušenstvom titulom nesplateného úveru a náhrady trov konania. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 25Ro/291/2011-21 zo dňa 23.11.2011, voči ktorému podala odporkyňa písomné podanie označené ako "odvolanie", ktoré súd nepovažoval za odpor, a preto na neho neprihliadal. Zároveň podal odpor aj vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania dňa 09.02.2012, avšak súd odpor vedľajšieho účastníka uznesením č.k. 8C/21/2012-36 zo dňa 07.01.2013 odmietol s odôvodnením, že odpor doručený súdu dňa 27.03.2012 bol podaný oneskorene, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odporu, ktorá lehota uplynula dňa 07.03.2012. Z dôvodu odvolania vedľajšieho účastníka vo veci rozhodoval Krajský súd v Nitre ako odvolací súd, ktorý uznesením č.k. 7Co/66/2013-47 zo dňa 26.03.2013 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd nesprávne postupoval, keď na podanie odporkyne zo dňa 05.03.2012 neprihliadol, pretože odporkyňa reagovala na platobný rozkaz v zákonnej lehote podaním označeným ako odvolanie, ktoré bolo potrebné posúdiť podľa obsahu, pričom podľa názoru odvolacieho súdu išlo o odpor, preto týmto podaním došlo v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 OSP k zrušeniu platobného rozkazu a súd mal vo veci pokračovať, nariadiť pojednávanie a vec prejednať. Súd prvého stupňa rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie, pričom navrhovateľovi doručil vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 22.08.2013, ktorým namietal premlčanie uplatneného nároku. Odporkyňa podaním zo dňa 09.01.2015 oznámila, že sa pripája k vyjadreniu

vedľajšieho účastníka. Následne navrhovateľ pred pojednávaním vo veci samej zobral návrh v plnom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť. Vzhľadom na to, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť, súd postupujúc podľa § 96 ods. 1 OSP konanie zastavil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP a navrhovateľovi, ktorý z hľadiska procesného zaviniel zastavenie konania, vznikla povinnosť nahradiť trovy konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Odporkyni, ktorej jej žiadne trovy nevznikli, náhradu trov konania nepriznal. Okrem toho uviedol, že v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za odpor, k späťvzatiu návrhu došlo pred zaplatením súdneho poplatku za odpor a preto sa podľa § 11 ods. 4 a 9 zák. č. 71/1992 Zb. súdny poplatok nevyrubuje. Podľa názoru súdu vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom a teda má nárok na náhradu trov konania za právne zastúpenie. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 142 eur, pozostávajúce z odmeny za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava veci a vyjadrenie zo dňa 22.08.2013), jeden úkon po 51,45 eura. Ku každému úkonu priznal režijný paušál, ktorý v roku 2012 bol vo výške 7,63 eur a v roku 2013 vo výške 7,81 eura. Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne preukázal, že je platcom DPH priznal aj 20%DPH vo výške 23,66 eura. Súd iba tieto úkony vedľajšieho účastníka považoval za účinne vykonané a zároveň aj účelné a hospodárne, keď v dôsledku vstupu vedľajšieho účastníka do konania a dôvodného vzniesenia námietky premlčania z jeho strany, navrhovateľ zobral návrh späť, následkom čoho bolo konanie zastavené. Pokiaľ išlo o úkony, za ktoré si uplatnil vedľajší účastník na strane odporkyne náhradu trov konania, a to odpor zo dňa 23.03.2012 a odvolanie zo dňa 26.02.2013, tieto nepovažoval súd za účinné. Vychádzal z toho, že vedľajší účastník tieto úkony vykonal v čase prebiehajúceho skráteného konania, pričom s poukazom na súdnu prax (rozhodnutie NS SR v konaní sp.zn. 7 Cdo 135/2013 zo dňa 21.10.2013) vedľajší účastník môže vstúpiť zásadne len do sporového konania a konanie majúce povahu tzv. skráteného konania nemá atribúty sporového konania, a preto účinky vedľajšieho účastníctva v štádiu skráteného konania nenastávajú. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu zaplateného navrhovateľom vo výške 45 eur, ktorý bol v súlade s § 11 ods. 4 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch krátený o 6,70 eur.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporkyne musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nezhliadol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti. Okrem toho mal za to, že v danom prípade je namieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 OSP, keďže v tomto konaní ide o drobný spor. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že vďaka jeho pôsobeniu v konaní došlo k procesnému úspechu odporkyne, pričom ak by navrhovateľ nevzal návrh späť, musel byť vo veci neúspešný, pretože súd by prihliadol na námietku premlčania. Zastal názor, že za neodôvodnený úkon (späťvzatie návrhu), musí navrhovateľ znášať dôsledky. Nebolo preukázané, že by odporkyňa svojím správaním zapríčinila späťvzatie návrhu, na strane druhej navrhovateľ vzal návrh bez akéhokoľvek odôvodnenia späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Dodal, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, aby sa účastník odborne spôsobilý nemohol dať v konaní zastúpiť advokátom. Nesúhlasil s tvrdením, že je potrebné aplikovať ust. § 150 ods. 2 OSP, keďže uvedené ustanovenia je potrebné aplikovať na trovy konania navrhovateľov v hromadných návrhoch v rámci drobných sporov, a teda nemožno ho uplatňovať na trovy konania odporcov a v návaznosti na to ani na

trovy konania vedľajších účastníkov, ktorí vystupujú na ich strane. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,94 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania, vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporkyňi, vo výroku o vrátení súdneho poplatku za návrh, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 142 eur.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. a), b), c), d) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petítom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitímácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzatí návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.09.2011, domáhal voči odporkyňi zaplata sumy 757,98 eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru a náhrady trov konania. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 25Ro/291/2011-21 zo dňa 23.11.2011. Písomným podaním zo dňa 07.02.2012 (č.l. 23 spisu) oznámil vstup do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Odporkyňa podala na súd dňa 05.03.2012 (č.l. 25 spisu) označené ako "odvolanie", ktoré súd nepovažoval za odpor, a preto na neho neprihliadal. Podaním zo dňa 23.03.2012 (č.l. 29 spisu) podal odpor vedľajší účastník, ktorý súd prvého stupňa uznesením č.k. 8C/21/2012-36 zo dňa 07.01.2013 odmietol s odôvodnením, že odpor doručený súdu dňa 27.03.2012 bol podaný oneskorene, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie odporu, ktorá lehota uplynula dňa 07.03.2012. Z dôvodu odvolania vedľajšieho účastníka vo veci rozhodoval Krajský súd v Nitre ako odvolací súd, ktorý uznesením č.k. 7Co/66/2013-47 zo dňa 26.03.2013 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie dôvodiac, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď na podanie odporkyne zo dňa 05.03.2012 neprihliadol, pretože odporkyňa reagovala na platobný rozkaz v zákonnej lehote podaním označeným ako odvolanie, ktoré bolo potrebné posúdiť podľa obsahu, pričom podľa názoru odvolacieho súdu išlo o odpor, preto týmto podaním došlo v súlade s ustanovením § 174 ods. 2 OSP k zrušeniu platobného rozkazu a súd mal vo veci pokračovať, nariadiť pojednávanie a vec prejednať. Súd prvého stupňa rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie. Podaním zo dňa 22.08.2013 (č.l. 55 spisu) vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania a zároveň si vyúčtoval trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 253,15 eura (za štyri úkony právnej služby - prevzatie a príprava, odpor zo dňa 23.03.2012, odvolanie zo dňa 26.02.2013 a vyjadrenie zo dňa 22.08.2013). Podaním zo dňa 13.01.2015 (č.l. 70 spisu) navrhovateľ zoberal návrh späť bez uvedenia dôvodu a žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Následne súd vo veci rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za

vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ po vyjadrení vedľajšieho účastníka na strane odporkyne návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporkyne nejaké trovy vznikli, preto jej ich ani súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť.

Odvolačný súd dodáva, že v prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporkyne a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP).

Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po podaní vyjadrenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, v ktorom vzniesol námietku premlčania, došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom.

Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne patrí náhradu trov konania, pretože navrhovateľ z procesného hľadiska späťvzatím návrhu zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli priznané v rozsahu akom boli vedľajším účastníkom na strane odporkyne účelne vynaložené a v súlade s právnymi predpismi uvedenými v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. S vyčíslením odmeny za právne služby právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne súdom prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ho za správny, preto s poukazom aj na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 20,03 eura pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 8,30 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 165,70), z režijného paušálu 8,39 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 3,34 eura (20% zo sumy 8,30 + 8,39). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 20,03 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.